

Dan Diaconu: “Zidul care se ridică”

🕒 Acum 13 minute 👁 9 Vizualizari 📖 7 Timp de citire

Au început să vină și datele statistice ale UE. Așa cum vă așteptați, acestea sunt [atât de dezastruoase încât nu mai pot fi cosmetizate](#). Producția industrială a căzut cu 6.7% comparativ cu anul anterior, an care a fost dezastruos în comparație cu precedentul. Mai mult, observăm o accelerare a căderii dacă ne uităm că, în comparație cu luna precedentă, căderea a fost de 3.2%. Ce ne spune asta? Că în scurt timp Europa va rămâne fără absolut niciun fundament economic.

abrupte și ireversibile. Cei care încă mai cred că aici e paradisul terestru ar trebui să mai facă și ei niște excursii ca să vadă cum se trăiește în alte zone ale planetei.

Trecând Oceanul, în SUA, situația e atât de dezastruoasă încât pur și simplu e de neînțeles pentru un om care-a vizitat zona acum 20-30 de ani. Orașele se află într-un stadiu avansat de degradare, infrastructura e la pământ, iar subiectele de discuție sunt atât de rupte de realitate încât ai impresia că ai intrat pe tărâmul nebuniei absolute.

Însă tot ceea ce vedeți nu-i nimic altceva decât un mega-semn al căderii iremediabile. Citesc cu stupoare că a trecut legea anti-TikTok(mai are nevoie de parafarea Senatului, dar va trece). De fapt nu e o lege anti-TikTok, ci o lege anti-orice. Formularea este cât se poate de vagă, încălcând flagrant Primul Amendament. Conform acestei legi orice aplicație sau site web care se prezumă că este controlat direct sau indirect de o putere străină poate fi oprit de la difuzare, scos din magazinele de aplicații s.a.m.d. Și toate acestea doar la ordinul președintelui SUA. E o nebunie absolută. Așadar, fără nicio dovadă, pot fi închise toate site-urile de opoziție la o simplă presupunere a președintelui că acestea sunt controlate de puteri ostile ale SUA. Frumos, nu-i așa?

Ceea ce se manifestă în tot Occidentul e semnul unei boli cât se poate de simplu de diagnosticat. Peste tot oficialii de rahat și rădăcinile lor din statul subteran tremură deoarece le-a picat narativul, instaurându-se o teribilă rezistență la propagandă. Când propaganda nu mai face față, cenzura intră în acțiune ca ultimă măsură de salvare a ceea ce mai poate fi salvat. Doar că istoria ne demonstrează o chestiune cât se poate de clară: cu toată eficiența de care dă dovadă, cenzura pierde întotdeauna meciul. E cumva similară morfinei în cazul bolnavului aflat în stadiu terminal. Indiferent de teroarea pe care ajunge să o instituie, indiferent de eficiența cu care acționează, de fiecare dată în istorie se ajunge la implozia întregii structuri de teroare. De ce e cât se poate de simplu de intuit: paralel cu introducerea cenzurii are loc o atrofiere a propagandei, o inundare a sa de locuri comune în care nu mai crede nimeni. Pe vremea lui Ceaușescu propaganda descria România ca pe un tărâm magic, în care curg râuri de lapte și miere. Asta însă pica instantaneu când mergeai la magazinele de pâine unde banala franzelă era cartelată și, în ciuda limitării, tot stăteai la cozi kilometrice. La fel se petrec treburile peste tot prin Occident. Desigur, încă nu a început penuria, dar se pot observa semnele acesteia: sortimentele prezente pe rafturile supermarketului s-au diminuat, iar calitatea produselor a scăzut simțitor. Peste tot se vând legume și fructe tratate cu substanțe toxice pentru a preveni alterarea la raft, substanțe care le fac de nemâncat. A crescut inimaginabil cantitatea de conservanți introduși în mezeluri și alimentele semipreparate, iar business-ul cu mărfuri proaspete aproape își trăiește ultimele zile. Dacă mai țineți minte, în vremea lui Ceaușescu singurele lucruri care se găseau la discreție în magazine erau conservele de pește și creveții vietnamezi(nu vă imaginați că erau creveți, ci niște chips-uri despre care se spunea că sunt făcute și din creveți). Treptat, întreg comerțul occidental trece spre asta.

De fapt tot ceea ce vedem este începutul sfârșitului, perfect explicabil din punct de vedere economic. Având o relevanță economică din ce în ce mai mică, Occidentul eșuează în a-și mai asigura resursele din exporturi. Cu exporturi din ce în ce mai anemice(ca efect al picajului industrial și al concurenței puternice din Asia), Occidentul nu-și mai poate permite importurile care până acum reprezentau o normalitate. Fără importuri apare penuria deoarece occidentalii nu sunt capabili să-și fabrice mărfurile de care au nevoie. Iar penuria,

Întreg procesul este accelerat de himerele idealiste și de corupția endemică aciuată „*principiilor*” asumate de statele occidentale. Spre exemplu, un grup de miliardari militează pentru consumul de carne artificială. În fapt întreaga afacere este una clasică de corupție. Carnea artificială nu are cum să-și facă loc pe rafturile magazinelor din trei motive: e scumpă, e toxică și nu e dorită de public. Doar că are avantaje pentru promotori. Impunând carnea artificială, mâna de miliardari visează la profituri imense generate de monopolul pe care vor să-l instituie. Aceasta deoarece, pe măsură ce introduc în producție carnea artificială, vor să introducă măsuri din ce în ce mai aberante privind creșterea animalelor de carne, ajungându-se în final la interzicerea acestora. Interesant, nu-i așa? De fapt măsura este una copiată după legislația care impune utilizarea energiei așa-zis regenerabile. Ce e regenerabil în acea energie nu ni se spune deoarece, trecând de faptul că transformă lumina în energie electrică, se ascunde întreg dezastrul poluării cu deșeuri nedegradabile și restul elementelor negative, dintre care cel mai grav este reprezentat de afectarea terenurilor agricole.

În acest mod, treptat, totul devine o himeră, în timp ce la bază legea este cea a haosului și a terorii. Este drumul iremediabil pe care se înscrie întreg Occidentul. Un drum fără întoarcere, o negură care va cuprinde întreaga zonă și care va fi spartă doar atunci când structurile obosite ale impotentei puteri tenebroase se vor prăbuși ca efect al lipsei de relevanță. Deja, dacă te duci prin orașe din Emirate sau din Arabia Saudită vezi diferențe nete ale tuturor indicatorilor. Pentru un occidental acele zone sunt tărâmurile de vis față de mizeria care-i o constantă în zona din care provine. Nu mai vorbesc de orașele chinezești care par desprinse din visele oricărui tefeleu (inclusiv la capitolul ideologie&control). La ora actuală ruptura dintre Occident și restul lumii este una care este pe cale să devină totală. Observând că nu poate face pasul, treptat, Occidentul se izolează. Au început cu sursele de informație rusești, vor continua cu cele chinezești și, treptat, cu toate celelalte care nu sunt „în linie”. Așa cum pe vremea comunismului nu aveam acces decât la informațiile provenite din „statele prietene” sau – într-un mod mai limitat – la ziarele prietene comunismului, la fel începe să arate treaba și acum în Occident. În UE nu poți face o rețea socială dacă nu cenzurezi informațiile care nu convin stăpânirii, iar în SUA va fi și mai rău. Și uite-așa noi vom continua cu iluzia că trăim „în cea mai bună dintre lumi posibile”, asta până când ne vom trezi de la colapsul structurii anchilozate.

Istoria ne-a demonstrat de nenumărate ori că acesta e drumul. Doar că, exact ca de fiecare dată, indolenții semidocti de la butoane vor ignora mereu istoria considerând că „de data aceasta va fi altfel”.

Autor: Dan Diaconu

Sursa: <https://trenduri.blogspot.com/>

Despre autor

editor

